

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Tefilot Yeshurun

Japhet, Israel M. Japhet, Israel M.

Frankfurt a.M., 1890

תבשל החנמ תלפת.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-8420

קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדם שמה ברוש תדקר.
 ולמזחור ולגזק. שלומים תן כמי נהר. הדוד קמים באל קנא. במוג
 ללב ובמגינה. ונרחיב פה למלאנה. לשונגי לה רנה: דעה חכמה
 לנפשך והיא כתר לראשך. נצור מצות קדושך. שמר שבת קדושך:
 שבת היום לוי. מאוד צהלו ברנוני. וגם הרבו מעדני. אתו
 לשמור במצות יי: שבת היום לוי: מעבר דרך וגבולים. מעשת היום
 פעלים. לאכול ולשתות בהלולים. זה היום עשה יי: שבת היום לוי.
 ואם תשמרנו זה ונצרך בקבת. אמה ובנד וגם הבת. וקראת ענג
 לשבת. אז תתענג על יי: שבת היום לוי. אכול משמנים ומעדנים.
 ומטעמים הרבה מינים. אגוזי פך ורמונים. ואכלת ושבעת וברכת
 את יי: שבת היום לוי. לערך בשלחן לחם חמודות לעשות היום
 שלש סעודות. השם הנקבד לברך ולהודות. שקרו ושמרו ועשו
 בני: שבת היום לוי. יה רבון עלם. צור משלו אכלנו וגו'.

תפלת מנחה לשבת.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה.

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהללך לדוד ארוממה יאלהי המלך ואברכה
 שמך לעולם ועד: בכל יום אברכה ואהללה שמך
 לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
 דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד
 הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועוז נוראתיך יאמרו
 וגדלותיך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתיך ירגנו:
 חנון ורחום יהוה ארך אפים וגדול חסד: טוב יהוה
 לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודו יהוה כל מעשיך
 וחסדיך יברכוך: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתיך
 ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיך וכבוד הדר מלכותו:

מְלֻכּוֹתֶיךָ מְלֻכּוֹת כָּל-עוֹלָמִים וּמְשֻׁלָּתֶיךָ בְּכָל-דּוֹר וָדוֹר :
סוּמָךְ יְהוָה לְכָל-הַנְּפִלִים וְזוֹקֶיךָ לְכָל-הַכּוֹפְּוֹפִים :
עֵינַי כָּל אֱלֹהֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ :
פּוֹתֶחַ אֶת-דִּיגְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן : צְדִיק יְהוָה
בְּכָל-דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו : קְרוֹב יְהוָה לְכָל-
קֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֵמֶת : רָצוֹן יִרְאֶיו יַעֲשֶׂה
וְאֶת-שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם : שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת-כָּל-
אֲחֻזָּיו וְאֵת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמֹד : תְּהַלֵּת יְהוָה יִדְבַר פִּי
וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קֹדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד : וְאַנְחֵנו
נְבָרֶךְ יְהִי מִעַתָּה וְעַד-עוֹלָם הַלְלוּיָהּ :

וְבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשִׁבִי פֹשֵׁעַ בִּיעַקֵּב נַאֲם יי : וְאַנִּי
זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַע וְרֵעַךָ
אָמַר יי מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם : וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלֵּלוֹת
יִשְׂרָאֵל וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי
צְבָאוֹת מְלֹא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ : וּמִקְבְּלֵי דִין מִן דִּין
וְאִמְרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמִי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכֵנְתָּה קְדִישׁ
עַל אֲרֻעָא עוֹבֵד גְּבַרְתָּה קְדִישׁ לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא
יי צְבָאוֹת מְלִיא כָּל-אֲרֻעָא זִיו יְקָרְתָּה : וְתִשְׁאַנֵּי רוּחַ
וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעַשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ כְּבוֹד יי מִמְקוֹמוֹ :
וְנִטְלַתְּנֵי רוּחָא וְשִׁמְעַת בְּתַרֵּי קָל זִיעַ סְגִיא דְּמִשְׁבַּחִין
וְאִמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דְּיי מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכֵנְתָּה : יי וַיְמַלֵּךְ
לְעֵלָם וְעַד : יי מְלֻכּוֹתָהּ קָאֵם לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא :
יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ שְׁמַרְדֵּה זֹאת

לעולם ליצור מחשבות לבב עמך והכו לבבם אליך:
 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא
 יעיר כל חמתו: כי אפה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל-
 קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תהן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:
 ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי
 צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי
 אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעגנו ביום קראנו:
 ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבודו והכדילנו מן התועים
 ונתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו הוא ופסח
 לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו לעשות רצונו
 ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא גלד
 לבחלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 שגשג שמור תקיף בעולם הנה ונוקה ונחיה ונראה ונירש
 טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחי העולם הבא:
 למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: ברוך
 הנגבר אשר יבטח בני והיה יי מבטחו: בטחו בני עדי עד
 כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת
 דורשיך יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: ק"ת.

ואני תפילתי לך יי עת רצון אלהים בך חסדך עגני באמת ושעך:

יי שפתי תפסח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אפה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
 אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא

אל עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה: ^{בעשי"ת} וְזָכְרָנוּ לַחַיִּים מְלֶכֶד חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מְלֶכֶד עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגוֹן אַבְרָהָם: אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מִחַיִּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. ^{בזרק} מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתוּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לַיֹּשְׁבֵי עֵפְרָיִם מִי בְּמִזְבֵּחַ בְּעַל גְּבוּרֹת וּמִי דוֹמָה לָךְ מְלֶכֶד מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה:

^{בעשי"ת} מִי בְּמִזְבֵּחַ אֵב הַרְחֵמֵם זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנִאֲמֹן אַתָּה לְחַיִּים מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקַדוּשִׁים בְּכֻלְיוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָח. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל ^{(בעשי"ת} הַמְלֶכֶד) הַקְּדוֹשׁ:

(קדושה זיט חיבער: עטלונג חיט לו פֿינדען זייטע 72).

דוח ביט חיילניג, חו' דיין כחאע חיילניג, חו' ווער חיט וויח דיין פֿחוק
אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי בְּעֵמֶךָ
 ישראל חינע כחליןן חיילניג חוין ערדען, פֿרעכט דער גרעטע
יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בְּאַרְצוֹ. תְּפַאֲרַת גְּדֻלָּה
 חונד קרעטע דעו הייל. חוין טחג דער רהע חו' הייליגונג, דייעט פֿחוקע
וְעֵטְרַת יְשׁוּעָה (יוֹם) מְנוּחָה וְקַדְשָׁה לְעַמְּךָ
 גמבט דוח, אברהם יוילנעט, יצחק יובעלט, יעקב
נְתַתָּה: אַבְרָהָם יִגְרָל. יִצְחָק יִרְגֵן. יַעֲקֹב
 חונד זיינע קינדער רהען חן חיהט. חינע רהע דער זיעבע
וּבְנָיו יְנוּחוּ בּוֹ: מְנוּחַת אַהֲבָה

חו' פרייחווייגקייט, חיינע רוהע דער וועהרהייט חונד טרייע. חיינע רוהע
 ונדברו • מנוחת אמת ואמונה • מנוחת
 דע: פריעדע: חו' דער חיינטרמנט, חין: טיילע חו' זיערהייט, חיינע רוהע
 שלום ושלום והשקט ובטח • מנוחה •
 פֿוֹלְקֵי־מִצְרַיִם, וּפְתֵי־דָוִד וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל וְיִשְׂרָאֵל
 שלמה שאתה רוצה בה • יכירו
 דינע קינדער חו' וויסען, דפס נור דורך דיק חייט חיהרע רוהע,
 בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּדְעוּ כִּי־מֵאֵתְךָ הִיא מְנוּחָתָם
 חו' וועגן חיהרער רוהע הייזיגען ייח דינען כחאען.
 ועל מנוחתם יקרישי את שמך:

(דיח חיבער: עטלונג היערפֿון זיעהע זייטע 162.)

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו
 במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבקענו מטובך ושמחנו
 בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי
 אלהינו באהבה ובְרָצוֹן שבת קדשך ויגווחו בה ישראל
 מְקַדְשֵׁי שְׁמֶךָ • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְקַדְשֵׁי הַשַּׁבָּת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם • והשב את
 העבודה לדביר ביקך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
 תקבל בְרָצוֹן ותהי לְרָצוֹן תָּמִיד עבודת ישראל עמך •

מן ראש חדש חונד הח"מ וירד יעלה ויבא חיינגעטחטטטט.

אלהינו ואלהי אבותינו • יעלה ויבא ויגיע ויראה
 וירצה וישמע ויפקד ויזכר וזכרנו ופקדנו וזכרון
 אבותינו • וזכרון משים בו דוד עבדך • וזכרון ירושלים
 עיר קדשך • וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך • לפליטה
 למזבח לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום
 לר"ח ראש החודש | לפסח חג המצות | לסוכות חג הסוכות
 הנה • וזכרנו יי אלהינו בו למזבח • ופקדנו בו לברכה •
 והושיענו בו לחיים • ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנונו •

וּרְחַם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי אֱלֹהֵי עֵינֵינוּ כִּי אֵל מְלֶכֶת חַנוּן
וּרְחוּם אָתָּה :

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אָתָּה
יְיָ הַמַּחְזִיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן וְשָׁעֵנו אֶתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר נִזְדַּרְתָּ לָּךְ וְנִסְפַּר תְּהַלְתָּהּ עַל חַיֵּינוּ
הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ וְעַל נַשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹשׁתָּ לָּךְ
וְעַל נַפְשֵׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עֲמָנוּ וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ
שֶׁבְּכָל־עֵת עָרַב וּבִקְרָא וְצִהָרִים הַטּוֹב כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ
וְהַמְּרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיָנוּ לָּךְ :

בהנזכרה על הנסים.

וְעַל־כֻּלָּם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שְׁמֶךָ מִלְּבָנוּ הַמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד :

בעז"ת וכתוב לחיים טובים כל־בני בְּרוּתָךְ :

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיִּהְיוּ אֶת־שְׁמֶךָ בְּאֵמֶת
הָאֵל יִשְׁנְעֶתְנוּ וְעִזְרֶתְנוּ סֶלָה בְּרוּךְ אָתָּה יְיָ הַטּוֹב
שְׁמֶךָ וְלָּךְ נָאֶה לְהוֹדוֹת :

נחך דייטשעס ריטוו :

נחך פּוֹלִיטשעס ריטוו :

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חַן וְחֶסֶד
וּרְחֻמִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ
בְּרַבְּנוּ אָבִינוּ כְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּךְ
כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּךְ נִתְּתָ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקוּת
וּבִרְכָה וּרְחֻמִּים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם וְטוֹב
בְּעֵינֶיךָ לְבָרְךָ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ :

שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ :

בַּעֲשֵׂית בְּקִפְּר חַיִּים בְּרָבָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנָּסָה טוֹבָה נִזְכָּר וְנִקְרָב
לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ
אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשָּׁלוֹם:

בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:
אֱלֹהֵי-נִצּוֹר לְשׁוֹנֵי מָרַע וּשְׂפָתַי מִדְּבַר מַרְמָה וּלְמַקְלָלֵי
נַפְשֵׁי תְרוֹם וְנַפְשֵׁי כְּעַפָּר לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ
וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּךָ נַפְשֵׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מִהֲרָה
הַפֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשַׁבְתָּם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ. עֲשֵׂה
לְמַעַן יִמְיָנְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ.
לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעַה יְמִינְךָ וְעַנְגִּי: יִהְיוּ לְרִצּוֹן
אֲמַרֵי-פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְגֹאֲלֵי: עֲשֵׂה שָׁלוֹם
בְּמִרְמִיז הוּא יַעֲשֵׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:
יְהִי רִצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׂיבְנָה
בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ:
וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת:

הש"ן חזר התפלה בקול ואומר קדושת נקדש של חול וגומר התפלה ואח"כ חומרים צדקתך וכו', ובימים שא"א מחנך בחול אין חומרים צדקתך, ולא בבית חתכי' בז'י"מ הולא בבית האבל.

(מן חיינעס: ה'ז'צ'טן ט'ה'גע וו'ן א'ח'ן ח'ן וו'ח'ענט'ה'גע'ן ה'ח'נ'ן
נ'י'ט: פ'ר'י'ט, וו'ר'ד ח'סן ש'ב'ח צ'ד'ק'ת'ך ח'ו'י'ג'ע'ו'ח'ט'ע'ן).

ד'י'נ'ע ג'ע'ר'ע'כ'ט'י'ג'ק'י'ט ח'י'ט ר'ע'כ'ט ח'ו'י'ן ע'ו'י'ג, ח'ו' ד'י'נ'ע ז'ע'ה'ר'ע
צ'ד'ק'ת'ך צ'ד'ק' ל'עו'ל'ם ו'תו'ר'ת'ך
ח'י'ט ו'ח'ה'ר'ה'י'ט, ח'ו' ד'י'נ'ע ג'ע'ר'ע'כ'ט'י'ג'ק'י'ט ג'ח'ט'ט (ר'י'כ'ט) ב'י' ח'י'ן ד'י'ח ה'ה'ה'ע
אָמַרְתָּ: צִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד-מְרוֹם
ד'ע'ר ד'וח ט'ה'ע'ו'ט ג'ר'ח'ט'ע'ן ג'ח'ט'ט ו'ע'ר ח'י'ט ו'י'ח ד'וח?
אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְּדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ:
ד'י'נ'ע ג'ע'ר'ע'כ'ט'י'ג'ק'י'ט ח'י'ט ו'י'ח ד'י'ח ג'ע'ב'י'ר'ג'ע ג'ח'ט'ט'ע'ן: ד'י'נ'ע ג'ע'ו'ע'ט'ל'ע
צִדְקָתְךָ | כְּהַרְרִי-אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ
ו'י'ח ח'ב'ג'ר'ו'ג'ד ט'י'ע'ע'ר ד'ע'סן א'ע'כ'ט'ן ח'ו' ד'ע'סן ע'י'ע'ה'ע ה'י'ז'ט ד'וח ע'ו'י'ג'ר.
תְּהוֹם רָבָה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יי: ק"ת.

חיבער חיהנטן געפֿליגטן דעו היאמען; ווההנעט, לויטען דען לוייגען ערהעבן זיח

עליהם עוף־השמים ישכון מבין עפאים יהנו־

חיהרע: טיאמע. ער ווהסערט בערגע חוי; זיינען: ווהזערן סֿחן דער סֿרוכט

קורל: משקה הרים מעליותיו מפרי

דיינער ווערקע ווהטטיגט זיך דח: ווהנר. ער ווהסט ווהקיען גרמ:

מעשיך השבע הארץ: מצמיה הציר ו

דעס פֿיעהע חונד קרויט דעס ווקערבויו דע: מענטען, לו ליעהען: פֿייזע

לבהמה ועשב לעבדת* האדם להוציא להם

חוי: דער ערדע, חונד וויין דער סֿרחהזיך ווהכט דח: הערן דע: מענטען

מן הארץ: ויין ישמח לבב־אנוש

גוהנלענד**): לו ווהכען דח: געזיכט מעהר חזן: חן, חו' ברחד (דח:): דח: הערן

להצהיר פנים משמן וליהם לבב־

דע: מענטען ווהכט, ע: ווהטטיגטן זיך דיח בייזע דע: עוויגען דיח לעדערן

אנוש יסעד: ישבעו עצי יי ארוי

לבנון דיח ער געפֿליגלט, ווה: ועלכט דיח סֿחגען נייטען,

לבנון אשר נטע: אשר־שם צפרים יקננו

דער ווהרך ליפרעזען זינד זיין הויז. בערגע דיח הוהען

חסידה ברושים ביתה: הרים הגבהים

פֿיר דיח געזען, סֿעזען לו פֿעזכט פֿיר דיח קחניכען. ער טוץ דען ווהנד

ליעלים סלעים מחסה לשפנים: עשה ירח

פֿיר לייטען דיח: ווהנע קעננט חיהרען ניעדערגחנג. דוח: עטלסטעזט חזין

למועדים שמש ידע מבוואו: תשרת

(* ועבדה רבה (חזון ח' ב').

** מענדעלזאן תרגם ערהייטערן מלשון להלה, ואיכו כן אס מלשון להר
בהתחלפות הלמ"ד והרי"ס, כמו מזלות ומזרות, אלמנות וארמנות,
וכן מתורגם לאנהרא, ומלח ההתחלפות הזאת ב' פעמים במלה אחת
שרשרת ושלשלה, ועינינו פה על הסיחה.

פִּינֹטְעֵרְנִיס עַז וּוִירַד נִמְכָּט, חִין חִיהֶר רַעְגֵט יֵךְ חֲזֹעַ: גְּעוּוִיר דַּעַז וּחֲזַרְעוּ,
 חֲשֵׁךְ וַיְהִי לַיְלָה בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל־חֵיתוּ־יַעַר:
 דיח יונגען אָחווען בריווען נאך רויבע לֹא פֿערֹאָמֶגֶטן פֿון גֶּטֶטט חִיהֶרע: פֿייע.
 הַכִּפּוּרִים שְׂאֵגִים לְטָרָף וּלְבִקֵּשׁ מֵאֵל אֲכָלִים:
 עז געהט חוין דיח: מִנְכַע יח קעהרען לֹרִיק חִין חִיהֶרען וּמִהֶנוֹכְגֵטן אַעֲגַע יח: יֵךְ.
 הַזָּרַח הַשָּׁמֶשׁ יֶאֱסֹפּוּן וְאֵל־מְעוֹנָתָם יִרְבְּצוּן:
 דחן געהט דער מענטש חִין ווערק חונד: יינער מִרְבִּיט בִּי: חִבְעַנֵּד:
 יַעֲזֵב אָדָם לַפְּעָלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד־יַעֲרֹב:
 ויח פֿיעל: ינד דיינער ווערקע עוויגער! חֲזֹעַ אִיט ווייהייט אַפֿטענט דוח יח,
 מִה־רְבוּ מַעֲשֵׂיךָ יי כָּל־מִכְכָּמָה עֲשִׂירָה:
 פֿון חִיט דיח ערדע דיינער גִּיטער. יענע: אַעֲר גֶרְחֵס ווייט נאך דען: ייטען
 מְלֶאֶה הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֲבֵי־יָדַיִם
 דִּמְרַט קריעכענדע: מִהֶנֶע לְחַלּוֹ, טהיערע קִינֵע חונד
 שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיוֹת קִטְנוֹת עִם־
 גֶרְחֵטע. דִּמְרַט טיפֿע פֿעהרען דִּמְהִין דער לויחן דען דוח טֹפֿענט
 גְּדֻלוֹת: שֵׁם אֲנִיּוֹת יִהְיֶה לְכֹזֵן לְוִיתָן זֶה וַיַּצֵּרְתָּ
 לֹא טערנען דִּמְרִין. יח חֲזֹעַ חוין דִּיך הֶחֱפֵעֵטן: יח, דִּמְס דוח גֶּעֶבְעֵט חִיהֶרע: פֿייע
 לְשִׁחֻק־בּוֹ: כָּל־מִשְׁבָּרֶיךָ יִשְׁבְּרוּן לְתַת אֲכָלִים
 חִין יינער לִיט. דוח גִּיבֵט חִיהֶנען: יח: חֲזֹעֵטן, חֶפֶעֶנֶט דיינע הֲחֹנֵד
 בְּעֵתוֹ: תַּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תַּפְתַּח יִרְדָּךְ
 יח: חֲטִיגֵטן יֵךְ פֿחֶס גֹּטע. פֿערבִּירגִט דוח דִּין חֲנֶגְעִיכֵט, יח ערטרעקן
 יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תַּסְתִּיר פִּנְיֶךָ יִבְהַלּוּן
 נִיאוּט לֹרִיק חִיהֶרען חֲדַעס: יח פֿערטיידען, חו' לֹא חִיהֶרעס: טוֹיבֵע
 תַּסְתִּיר רֹחַם יִגְעוּן וְאֵל־עֲפָרָם
 קעהרען יח לֹרִיק. ענדע:ט דיינען חֲדַעס: יח ווערדען גֶעטֶפֿעֵטן ערנייע:ט
 יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רֹחֶךָ יִבְרָאוּן וְתַחֲדָשׁ
 דיח חִבְעֶפֿֿחֶע דער ערדע. עז: ייח דיח עהרע גֶטֶטע:ט עוויג
 פִּנְי אֲדַמְרוּ: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם

ע: פרייע זיך ג'טט זיינער ווערקע. דער נייער טויעט לור ערדע זיח בעבט

ישמח יי במעשיו: המביט לארץ ותרעד

בעריהרט דיח געבירגע חו' זיח חו'טען. ח'ך ווילן זינגען דעס עוויגען,

יגע בקרים ויעשנו: אשררה ליי

איין זעבענ'מאג, ווילן פרייען איינען ג'טט זיח זינגען ח'ך ד'ח בין. א'חגע זיעב זיין

בתיי אזמרה לאלהי בעודי: יערב

חיהס איינע ח'נדח'ט. ח'ך פרייע ח'ך דע: עוויגען. ע: ווערדן חו'י'ה'ח'ן

עליו שיחי אנכי אשמח ביי: ירחמו

דיח זינדער פ'חן דער ערדע חונד פ'רעפ'נער (פ'ערנער) ניכט גיבט ע: פרייע

חטאים מן הארץ ורשעים עוד אינם ברכי

איינע זעענע דען עוויגען, ז'חכט ג'טט.

נפשי אתיי הללויה:

געזינג חו'ך טו'טען. לו ג'טט. ווען בעדרח'נגיס ו'חר, ריען' ח'ך

ק: שיר המעלות אל'יי בצרתה לי קראתי

חו'ער ערה'רטע ח'ך. עוויגער עררעטטע איינע זעענע פ'חן דער זיפפע

ויעגני: יי הצילה נפשי משפת-

דער זיגע פ'חן דער לונגע טריגעריטער. ו'ח: גיבט דיר, חו' ו'ח: אעהרט

שקר מלשון רמיה: מה'יתן לך ומה'יוסף

דיר, ח'ינע לונגע טריגעריטע? דיח פ'יילע דע: העלדען זינד געט'חרפ'ט איט

לך לשון רמיה: חצי גבור שנוגים עם

ק'ה'זען דע: ו'ח'ה'ז'רערו, וועה איר ד'חס ח'ך ו'ח'ה'נטע ח'ן מ'שך, ר'הטע

גחלי רתמים: אויה לי כירגתי משך שכנתי

ח'ן היטטען קדר'ו. לו ז'חגע ד'חס געו'ח'ה'נט איינע זעענע בייח

עם-אחלי קדר: רבת שכנה ליה נפשי עם

דעס פֿיינדע דע: פֿרידענו. חיד בין פֿיר פֿרידען, חו' ווען חיד: וְרַעְדֵּע; זינד יח
שׁוֹנֵא שְׁלוֹם: אֲנִי שְׁלוֹם וְכִי אֲרַבֵּר הַמָּה

פֿיר דען קריעג.

לְמַלְחָמָה:

געווינג געווינג: טווען חיד ערהעבע איינע חויגען ו
קַח שִׁיר לְמַעְלוֹרָה אֲשֶׁר עֵינֵי אֱלֹ-

דען בערגען, ווההער קהאזט איינע הינע? איינע הינע פֿעס עוויגען

הַהָרִים מֵאֵין יבֵּא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי

דער טוין היאזען חוגד ערדע. ניכט אהכט ער לוס ווהנקען דיין פֿוס, ניכט

עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֱלֹהֵי הַמָּוֶט רַגְלֶךָ אֱלֹ-

טוואזערט ער דיין היטער. יעהע ניכט טוואזערט ער, חו' ניכט טוהעט ער

יְנוּם שְׁמֶרְךָ: הִנֵּה לֹא יְנוּם וְלֹא יִישָׁן

דער היטער ישראל. דער עוויגע חויט דיין היטער דער עוויגע דיין טחטטען

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְךָ

חויין דיח: ייטע דייער רעכטען. ביח טחג ווירד דיח: וְחֹנֵק נִכְסֵי דִיךְ טרעפֿען

עַל-יָד (*): יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשָּׁמַשׁ לֹא-יִכָּבֵד

חו'דער אהנד (ניכט) ביח נחכט. גחטט בעהיטע דיק פֿער חווען בחועל

וַיִּרְחַם בְּלִילָהּ: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל-רָע

בעהיטע דייער: עעלע. גחטט בעהיטע דיין חויגעהען, דיין קהאזען

יִשְׁמֹר אֶת-נַפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמֹר-צִאתְךָ וּבֹאֶךָ

פֿען יעטלט חן בי: חין עוויגקייט,

מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם:

(* על יד, ת"י על סטר, וכן כאמר (באיוז א' ו"ד) והאחונות רעות על ידיכס, ואם האדם פכויו למזרח צעת הלהרים כחוס היוס יהיה לל השמש על כל שמאלי, לכן אמר ה' ללך על יד ימיך — ויוחס השמש לא יככה — והבן.

געזאנג אויף: טאָען פֿון דוד. איך פֿרייע איך דער: פֿרעכענדען
 קכז שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאִמְרִים
 לוֹ אִיר: נחך דעם הויזע דע: עוויגטן ווּמִזֶּען וויר געהען. טעהענד ווּמִרען
 לִי בַּיִת יְיָ נִגְלָה: עֲמֻדֹת הָיוּ
 אונזרע פֿיסע אין דיינען טהערען, ירושלים. ירושלים, דוּח ערבוטע!
 רַגְלֵינוּ בְּשַׁעְרֶיךָ יְרוּשָׁלַם: יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
 מִן: חיינע: טחדט דיח פֿערבונדען חייט אין מיהרער געוואטהייט. ווּמִהִין
 כְּעִיר שְׂחַבְרָה לָהּ יִתְּרוּ: שְׁשֵׁם
 דיניין לְמִגְעָן דיח: טחאטע, דיח: טחאטע גחטטע: לוס לייגניס פֿיר ישראל
 עָלוּ שְׂבָטִים שְׂבָטֵי־יָהּ עֵדוּת:*) לְיִשְׂרָאֵל
 לוֹדחנקען דעם נחאטן דע: עוויגטן, דען דחרט: חטען: טיהנע
 לְהַדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כְּסָאוֹת
 לוס געריכט, טיהנע פֿיר דח: הוי: דוד: פֿרמגעט נחך דעם פֿריעדען
 לְמִשְׁפַּט כְּסָאוֹת לְבַיִת דָּוִד: שְׂאֵלוּ שְׁלוֹם
 ירושלים, ע: אהגען גויקקויך זיין דיינע פֿרינדע. ע: זיח פֿריעדע
 יְרוּשָׁלַם יִשְׁקֵלְיוּ אֶהֱבִיךָ: יְהִי־שְׁלוֹם
 אין דיינען אויערן, גויקקליכע רוהע אין דיינען פֿחאט: טען. וועגען איינער ברידער
 בְּחֵילֶךָ שְׁלוֹה בְּאַרְמְנֵי־ךָ: לְמַעַן־אֲחִי
 או' פֿרינדע זחם איך: פֿרעכען פֿריעדע פֿיר דיק. וועגען דע: טעאפען: דע: עוויגן
 וְרָעִי אֶרְבְּרָה נָא שְׁלוֹם בְּךָ: לְמַעַן בֵּירַת־יְיָ
 אונזערע: גחטטע, זחם איך רעדען גוטע: פֿיר דיק.
 יִזְלַחֲנוּ אֲבִיקְשָׁה טוֹב לָךְ:

*) לדעת, עדות לישראל כמו לעדות ישראל, והוא משכן העדות או בית המקדש,
 וכן כאמר לאל ידי תחת יש אל לדי, וכן ותשב באיתן קשתו תחת ותשב איתן
 בקשתו. לדעת ידדי החכם רמ"ל צפתרון לתורה עיין עליו. וכן כתב הרד"ק
 (ירמיה ח' ג'), ותשס בפוך עיניה תמורת ותשס פוך בעיניה עיין שס. ובבית
 המקדש לא היו כסאות כי אם לסנהדרין יה בלשכת הגזית וכסאות לבית דוד
 כי אין ישיבה בעזרה כי אם למלכי בית דוד לבד, ומזה תבין הפסוק שאחר
 זה, וכן ת"י כורסין בית מקדשא למלכיא לבית דוד.

געזונג חוץ: טווען. לוי דיר ערהעבע זיך איינע חוץ
קנד שיר המעלות אליך נשאתי את עיני

דער טהרונט חין היאמען. זעהע ווי דו חוץ דער קנעכטע חוץ
הישבי בשמים: הנה בעיני עבדים אל-

דו חוץ חוץ הערן, ווי דו חוץ דער אהד חוץ דו חוץ
יר ארוניהם בעיני שפחה אל-יד

חיהרער געביעטערין, זי (זעהען) חוץערע חוץ לוס עוץ חוץ חוץערס גחטטע
גברתה בין עינינו אל-י אלהינו

בי ער חוץ בעגנדיגט. זי חוץ גנדיג עוץער, זי חוץ גנדיג
ער שיהנו: חנו יי חנו

דען זונג: חטטיגען ווי חוץ איט טאך. זונג: חטטיגע זיך חוץערע זעלע
כירב שבענו בוז: רבת שבעה לך נפשנו

זי: שפוטטע דער חיבעראיטהיגען דער טאך דער: שזלען דרונגער.
הלעג השנים הבוז לגאיונים:

געזונג חוץ: טווען פון דוד, ווען ניכט גחטט דער געווען איט חוץ
קנד שיר המעלות לדוד לולי יי שהיה לנו

זי: פרעכע דך, ישראל! ווען ניכט גחטט דער געווען איט חוץ:
יאמרנא ישראל: לולי יי שהיה לנו

זי: חוץערען חיבער חוץ: מענטען. דען זעבענדיג דחטטן זי חוץ: פערטלונגן
בקום עלינו אדם: אזי חיים בקלעונו

דח ענטברחנטע חיהר לחרן חיבער חוץ. דען דחטטן וועסער חוץ: חיברטוועאט
בחרות אפם בנו: אזי חיים שטפנונו

בזע (ווערען) געפיהרען חיבער חוץערע פערזון. דען ווערען געפיהרען
נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר

חיבער חוץערע פערזון, דו פוטהען דו רייסערען. געזונג זי
על נפשנו חיים הדרונים: ברך

דער עוץער, דער ניכט חוץ: גחב לוס ריבע חיהרען לנהגען. חוץערע זעלע
זי שלא נתנו טרף לשניהם: נפשנו

וויח חיינ פֿהָגַעַן ענטקחן דעס נעטלע דער פֿהָגַעַן זוטעווער. דיח טוינגע לערריס

בְּצִפּוֹר נִמְלֶטָה מִפֶּה יוֹקְשִׁים הַפֶּה נִשְׁבֵּר

חונד וויר ענטקחטען. חונדערע היִלְפֵע (חויט) חויס נחמען דעו: עוויגן דער טוין

וְאַנְחָנוּ נִמְלֶטָנוּ: עֲזָרְנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֲשֵׂה

הימען חונד ערדע.

שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

געווען חויף: טווען. דיח פֿערטרויען חויף דען עוויגן (זינד) וויח דער בערג

קִסָּה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבְּטָחִים בְּיַי כְּהַר־

ציון (דער) ניכט ווענקט חוואער בוייבט ער. ירושלים, בערגע זינד

צִיּוֹן לֹא-יִמוּט לְעוֹלָם יָשָׁב: יְרוּשָׁלַם הָרִים

רינג: חוס ייח. חוֹגְמָט חויט רינג: חוס ייח פֿהָגַעַן יעטלט חן ביי חין

סָבִיב לָהּ וַיִּי סָבִיב לְעַמּוֹ מַעֲתָה וְעַד-

עוויגקייט. דען ניכט רוהען: חוֹן דער נעפטער דעו: פֿרעפֿען: חויף

עוֹלָם: כִּי לֹא יָגוּחַ שָׁבַט הָרָשָׁע עַל

דעס חוֹח: דער גערעכטען, דחויט ניכט חוֹח: טרעקקען דיח גערעכטען

גוֹרֵל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלַחוּ הַצַּדִּיקִים

נחך חונרעכט חויהרע חוֹחֵדע. טהוע גוטע: עוויגער דען גוטען

בְּעוֹלָתָהּ יִדְיָהֶם: הַיְטִיבָה יְיָ לַמְּזוֹבִים

חו' דען רעדן צען חין חויהרן הערלען. חו' דיח חבווייבן חוֹח: חויהרע קרוואטען וועג

וְלִישָׂרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים וְעַקְלָקְלוֹתָם

ע: פֿיהרע ייח וועג דער עוויגע דיח טהחטער דעו: חונרעכטען: פֿריעדע

יִוְלִיכֶם יְיָ אֶת-פְּעֻלֵי הָאָוֶן שְׁלוֹם

חיבער ישראל.

עַל-יִשְׂרָאֵל:

געווען חויף: טווען. ווען לוריקקפֿיהרט דער עוויגע דיח געפֿהנגענטשט

קִבּוֹ שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוֹב יְיָ אֶת-שִׁיבָת

ציון: זינד וויר וויח טרייאענדע. דען ווירד פֿהָגַעַן חוֹחֵדע: חונדער חונד

צִיּוֹן הָיְינוּ כְּחִלְמִים: אִזּוּ יִמְלֵא שְׂחָק פִּינוּ

חזונוערע לונגע פֿון יובעל. דון ווירד און פֿרעכען חזנטער דען פֿוןקערן
 וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה: אָז יֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
 גרנטעס העט דער עוויגע געטהון איט דיעען. גרנטעס העט דער עוויגע
 הַגְּדִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אִם־אֱלֹהִים: הַגְּדִיל יְיָ
 געטהון איט חזו: (דעס) זינד וויר ערפֿרייט. פֿיהרע לוריקק עוויגע
 לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הֵי יְיָנוּ שְׂמֹחִים: שׁוֹבְרָה יְיָ
 חזו:רע געפֿונגען וויח וואו:ערבונדע חין דיררעס זמנד. דיח דח:זען איט טהרמון
 אֶת־שְׁבִיתָנוּ כְּאִפְיָקִים בְּנִגְבֵי הַזְּרָעִים כְּדַמְעָה
 איט יובעל. ווערן ייח זרנדטען. היג געהט חו' ווינט דער דח טרמגט דיח זמט
 בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּחַד יִלְךְ וּבְכַה נִשָּׂא מְשֻׁד־
 דער חזו:זען מן קטהרט ער איט יובעל הייס טרמגענד ויינע גמרכען.
 הַזֶּרַע בְּאֵיבָא בְּרָנָה נִשָּׂא אֶלְמָתָיו:
 געמאנג חזו:ן טווען פֿון שלמה, ווען גמטט ניכט בויעט
 קבו שיר המעלות לשלמה אס"י ו לאיבנה
 דח: הוי: פֿערגעבענו בעאיהען יק ויינע בויער דמרתון. ווען גמטט ניכט היטעט
 בֵּית שׁוּא עָמְלוּ בּוֹנָיו בּוֹ אִם־יְיָ לֹא־יִשְׁמֹר
 דיח: טחדט פֿערגעבענו ווחכט דער ווחכטער. פֿערגעבענו חזו:ן חייק
 עִיר שׁוּא שְׁקַד שׁוֹמֵר: שׁוּא לְכֶם
 דיח חיהר פֿריה חזו:טעהט ופֿחט ויטלעט עסעט רחוד
 מִשְׁכִּימֵי קוֹם מֵאַחֲרֵי־שֶׁבֶת אֲכָלִי לֶחֶם
 איט איהע. דינע גיכט ער ויינס זיבלינג חיס טזחזע, זיהע חזו:ן געטענק דע: עוויגן
 הָעֲצָבִים בֵּן יִתֵּן לִידֵּי־וֹ שָׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ
 (זינד) קינדער, בעלזעהנונג (חזו:ט) דיח פֿרוכט דע: טחטע: וויח פֿעיינע
 בָּנִים שְׂכָר פְּרֵי הַבְּטָן: כְּחֲצִים
 חזו:דער החנד דע: העלדען ח' (זינד) זעהנע דער יוגענד. היין דעס אונגע
 בְּיַד־גְּבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־י הַגָּבֵר
 דער פֿילזטע ויינען קחכער פֿון חיהנען, ניכט ווערדען ייח בעטמאט
 אֲשֶׁר מָלֵא אֶת־אֲשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא־יִבְשׁוּ

וּטַן יִיחַ רַעֲדַעַן אִיט דַען פֿײַנדען חִיט טַהֲרַע.

כִּי־יִדְבְּרוּ אֶת־אֹיְבִים בְּשַׁעַר:

געזינג חויל טווען. הייל יעדעס דער פֿירכטעט דען עוויגען

קַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֲשֶׁר־יְרֵא יי

דער ווהנדעלט חין יינען וועגען. דיח מרבייט דיינער הונדע דען דוויגעניסעט

דִּזְהַלְךָ בְּדַרְכָּיו: יִגִּיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאכַל

הייל דיר חונד ווהיל דיר. דיין ווייב וויח וויינטחקק, פֿרוכטטרמגענד,

אֲשֶׁר־יָדָבְרָה לָךְ: אֲשֶׁתָּךְ אֶבְרָתָךְ פִּרְיָהּ

חין דער טיעפע דיינע: הווען, דיינע קינדער וויח: פֿרוכטסינגע דער חוכייאע

בִּירְכָתִי בִּירְכָהּ בְּנֵיךָ בְּשִׂתְלֵי זֵיתִים

רינג: חוסן טיט. יעהע ווען ען: חן חוט, ווירד געזעגעט דער אמן

סָבִיב לְשִׁלְחָנָךְ: הִנֵּה כִּי־כֹן יִבְרַךְ נִבְרַךְ

דער פֿירכטעט גחטט. ען: עגעט דיק גחטט פֿון ציון חונד יעהע דען: גויק

יְרֵא יי: יִבְרַכְךָ יי מַצִּיּוֹן וְרֵאָה בְּטוֹב

ירושלים' חוועט טהגע דיינע: אעבען. חו' יעהע קינדער דיינער קינדער

יְרוּשָׁלַם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ: וְרֵאָה־בָּנִים לְבָנֶיךָ

פֿריעדע חויבער ישראל.

שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

געזינג חויל טווען. פֿיען דרמנגטע אמן איך פֿון איינער יוגענד חן

קַח שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מְנַעֲוִרִי

פֿרעכע דחק ישראל. פֿיען דרמנגטע אמן איך פֿון איינער יוגענד חן

יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרוּנִי מְנַעֲוִרִי

יעדחק ניכט קחזמען ייח איר בייח. חויל איינעס ריקקען פֿלויגטען דיח פֿלויגער

גַּם לֹא יִכְלוּ־לִי: עַל־גְּבֵי חָרְשׁוֹ חָרְשִׁים

החכען אהגע געלחגען חיהרע פֿורכען. דער עוויגע חויט גרעכט ער לערהיב

הַיַּאֲרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם: יי צְדִיק קִצִּץ

דיח בחנדע דער פֿרעפֿלער. ייח ווערדן בעטהוט, ווייכען לוריקק חווע פֿיינדע

עֲבוֹת רְשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר כֹּל שְׁנָאֵי

ציון. ייח ווערדען וויח גרמ: חוין דהכערן דמ: עהע ע: הערפֿהרקחאט*)
ציון: יהיו כחציר נגות שקדמת שרף
 ווענקט. וואזיט ניכט פֿילנעט: יינע האנד דער טניטטער, יינען טהָטס
יבש: שלא מלא כפו קוצר וחצנו
 דער גזרבינדער. או' ניכט: פֿרעכֿן פֿהרזויברגעהענדע: דער: עגען גהָטטע:
מעמר: ולא אמרו העברים ברכת יי
 איבער חייך, וויר: עגנען חייך חיס נחאטן גהָטטעו.
אליכם ברכנו אתכם בשם יי:

געזונג. חוין: טוען. חוין: דען טיעפען רופֿע חייך דייך חן, הָ גהָטט.
 קל שיר הפעלות מפעמים קראתיה יי:
 הערר! הָרע איינע: טיאמע עו: יינע דיינע הָהרען חויפֿאערק: חס
אדני שמעה בקולי תהיינה אזניה קשבות
 חוין דיח: טיאמע איינע: פֿלעהענו. ווען: יינדען דוז בעווהרעוט גהָטט
לקול תחנוני: אם עונות תשמריה
 הערר! ווער קחן בעטעהען? דהָך בייח דיר חויט דיח פֿערגעבונג דהָזיט
אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען
 דוז געפֿירכטעט ווערדעוט. חייך הָפֿעפע, גהָטט: עו: הָפֿעפעטע איינע: עענע,
תירא: קויתי יי קותרה נפשי
 או' חוין: יין ווהרט הָררטע חייך. איינע: עענע (הָררטע) לוס העררן
ולדברו הוקלתי: נפשי לאדני
 אעהר חן: ווהכטער דע: אהרגענו: הָררטען חוין דען אהרגען. פֿערטרויע
משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
 ישראל דעס עוויגען דען בייח גהָטט חויט דיח גנחדע או' פֿיען בייח חיהס
ישרא אליי כי עם אדני החסד והרבה עמו
 ערוחונג. חונד ער ווירד ערוחונען ישראל פֿחן חון: יינען איי: עטהחטן,
פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

(*) שלף, כל דבר היולא מדבר אחר, שלף החרב מתערה, שלף הנעל מן הרגל שלף החליר מן הגג, וכן ת"י קדם דילי, והבן.

געזינג חוץ: טווען פֿון דוד. עוויגער! ניכט איבערהויב זיך איין הערן
 קלא שיר הפעלות לדוד יי ו לא־גבה לבי
 חו' ניכט ערהויבען זיך איינע חוץ: טרעכטע זיך נחך לוגרמסעס
 ו לא־אֶרְמוּ עֵינַי וְלֹא־הִלַּכְתִּי * | בְּגִדְלוֹת
 חו' וחונדערברטן פֿיר זיך. פֿיענאעהר זיך גוייכאח־טע חונד זעהנדיך
 וּבְנִפְלְאוֹת מִמֶּנִּי: אִם־לֹא שׁוֹיִתִּי | וְדוֹמְמֹתִי
 איינע: זענען איינעס ענטוועהנטען קינדע בייח דער אוטטער דינעס קינדע גוייך
 נִפְשֵׁי כְּנָמֵל עָלַי אִמּוֹ כְּנָמֵל
 וויר איר איינע: זענען, פֿערטרויע ישראל חוץ דען עוויגען פֿון יעטלט חו
 עָלַי נִפְשֵׁי: יַחַל יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי מַעְתָּרוֹ
 ביי חוין עוויגקייט.
 וְעַד־עוֹלָם:

געזינג חוץ: טווען, געדענקע עוויגער דעס דוד חוין
 קלז שיר הפעלות זכור־יי לדוד את כל־
 זיינע איה: עוויגקייט, וויח ער טווחור דעס עוויגען. געזענען
 עֲנֹרְתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לִי נָדָר
 דעס אַחֲסֵיגֵן יַעֲקֹב. דעס זיך ניכט קוואטע חוין דעס: לעלט איינע: הוינע:
 לְאָבִיר יַעֲקֹב: אִם־אָבֹא בְּאֶהָל בֵּיתִי
 דעס זיך ניכט: טייגע חוין דעס: בעטט איינע: זעהער, דעס זיך ניכט טווחסע
 אִם־אֶעֱלֶה עַל־עַרְשׂוֹ: יִצְוֵנִי: אִם־אֶתֶּן
 טווחן איינע חוץ: טווען וויאפערן טווחער, ביי זיך פֿינדע
 שָׁנָת לְעֵינַי לְעַפְעָפִי תְּנוּמָה: עַד־אֲמָצָא
 איינע חרט דעס עוויג, וויהנונגען דעס אַחֲסֵיגֵן יַעֲקֹב, זיעהע
 מְקוֹם לִי מִשְׁכָּנֹת לְאָבִיר יַעֲקֹב: הִנֵּה

(* השיר הקצר הזה אומר דרשוני, ולדעתי הלקחתי בפעל, הלך מהר, ואומר המשורר, בגדולות לא הלכתי מהר, כי אם לאט, ושמתי כפשי כילד הזה אחר שנמלו שהלך מעט מעט על יד אמו. וגם עתה עמי ישראל! אל הבהל על פיך לשאל לך תשועת ה' בהרף עין, כי גם אם יתמהמה מלהושיע יחל ישראל אל ה'.

ויר הַרְטַעַן עַוּ לֹ אַפְרַח וויר שְׁחַדְעַן יִח חוּס גְעַפְיָדַע יַעַר.
שְׁמַעְנוּהָ בְּאַפְרַחָהּ מְצֹאנוּהָ בְּשִׁדְיֵי־עַר:
וְחַטָּט חוּסוּ קְחֹמֹס חוּס יִינַע ווְהַמְנוּגָעַן הַיְכַלְחֹלְעַן שְׁחַר דַּעַס טַעֲמַעַן יִינַעַר פִּיסַע,
נְבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לְהַרוֹם רַגְלָיו:
עַרְהַעֲבַע דִּיק עוּיָגַעַר לֹ דִינַעַר רוּהַע דוּח חוּ' דִּיח וְחַדַּע דִּינַר הַעֲרַרְלִי־קִיט.
קוּמְרָה יִי לְמִנוּחַתְךָ אַתָּה וְאַרְזוֹן עוֹיָךְ:
דִּינַע פִּרְעוּטַעַר אַחְגָּעַן זִיק קוּיִדְעַן חוּס טוּגַעַנְהָ דִינַע פִּרְחֹמֹמַעַן יוּבַעֲלוֹ,
כְּהַגִּיף יִלְבְּשׁוּ־צַדִּיק וְחַסִּידֶיךָ יִרְנְנוּ:
וועגַעַן דוּר דִּינַע קַנַּעֲטוּ נִיכְטֹס וְחַ' זִיק וועגַעַן דַּח' חַטָּטִיטֹס דִּינַ' גַּעֲמֹחְבַטֹס.
בְּעִבּוּר דוּר עַבְדְּךָ אֶל־תָּשֵׁב פְּנֵי מִשִּׁיחְךָ:
עו טוּחֹזֹר גְּחַטָּט דַּעַס דוּר חוּס ווְהַהֲרַהֵיט, נִיכְטֹס ווִיכְטֹס עַר דַּח־פֶּחֶן שְׁמֹן דַּעַר פִּרְחֹכְט
נִשְׁבַּע־יִי לְדוּר אֶמֶת לֹא יָשׁוּב מִמְּנָה מִפְּרִי
דִינַע וְיִיבַע: זַעֲטַלַּע חוּק חוּיָךְ דַּעַן טַהֲרָמֶן דִּיר. ווען יִח הַיִּטַּעַן
בְּטַגְךָ אִשִּׁית לְכַסֵּא־לְךָ: אִם־יִשְׁמְרוּ
דִינַע וְהַנַּעַע אִינַעַן בּוּכַד דַּח' לִיגִיטֹס דַּח' חוּק יִח וְהַרְטַעַע חוּיָךְ חִיהַרַע קִינַדַּעַר
בְּנִיךָ וְבְרִיתִי וְעַד־תִּי זֹו אֶלְמָדָם גַּם־בְּנֵיהֶם
בִּי עוּיָךְ ווערַדַּעַן זִיטַלַּעַן חוּיָךְ דַּעַס טַהֲרָמֶנַע דִּיר, דַּעַן עו עַרוּחֹהֲטַע גְּחַטָּט
עַד־יַעַד יִשְׁבוּ לְכַסֵּא־לְךָ: כִּי בָחַר יִי
צִיּוֹן ווִיכְטַטַע עו לֹר ווְהַמְנוּגָעַן זִיק. דִּיעַס חוּסֹט אִינַע זַחַטָּטַע בִּי עוּיָךְ
בְּצִיּוֹן אֹהֶה לְמוֹשֵׁב לוֹ: זֹאת־מְנוּחַתִּי עַד־יַעַד
הַיַּעַר ווערַדַּעַע חוּק ווְהַנַּעַע, דַּעַן חוּק ווִיכְטַטַע יִח. חִיהַרַע נְחַהֲרוּגָע זַעֲגַנַע חוּק
פַּה זַעֲשֵׁב כִּי אֹוִיתֶיהָ: צִדְדָה בָּרַךְ אֲבָרְךָ
חִיהַרַע חֲרַמַעַן וְחַטָּטִיגַע חוּק (אִיט) בְּרָחַד. חִיהַרַע פִּרְעוּטַעַר קוּיִדַעַע חוּק
אֲבִיוֹנֶיהָ אֲשַׁבֵּי לְחַם: וְכַהֲנִיָּה אֶלְבִּישׁ
אִיט הַיִּל, חוּ' חִיהַרַע פִּרְחֹמֹמַעַן ווערַדַּעַן יוּבַעֲלוֹ. דַּחֲרַט וְחַטָּט חוּק ווְחַקִּיטַעַן
יִשַׁע וְחַסִּידֶיהָ רַנְּנוּ יִרְנְנוּ: שָׁם אֲצַמִּיחַ
דַּח' גְּלִיקוּהַחֲרֹן דַּעַס דוּר חֲרַדַּנַע דִּיח וְיִיכְטַע ווִינַעַס גַּעֲמֹחְבַטֹס. ווִינַע פִּינַדַּעַע
קָרָו לְדוּר עַרְכַּתִּי נַר לְמִשִּׁיחִי: אוֹיְבֵי

קליידע חידן חין טחמסן דמך חוין חיהק*) גלחלע זיין דימדעס.

אלביש בישת ועליו יציין נזרו:

געזחנג חוין טווען סמן דוד. זיעהע וויח טמן חונד וויח

קלג שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה

זיעבליך (חייט) ווען ווההנטן ברידער חין חיינטרסט. וויח דח: חן

נעים שבת אחים גם יחד: בשמן

דח: קחוטניכע חוין דעס הויפטע הערמבליסט חוין דען בחרט, דען בחרט

הטוב | על הראש ירד על-הזקן זקן

אהרן דער הערמבליסט חוין (** דען וויס: זייער קליידער, וויח טהויח

אחרן שירד על-פי מדותיו: כטר

הרמון דער הערמבליסט חוין דיש בערגע (***) ציון דען דמרט

הרמון שירד על-הררי ציון כי-שם

החט בעפטהלען דער עוויגע דען: עגען זעבען ביי חין עוויגקייט.

צורה יי את-הברכה חיים עד-העולם:

געזחנג חוין טווען, טן זחכט דען עוויגען חלוע דיענער

קלד שיר המעלות הנה ברכו את-י כל-עבדי

גחטטע, דיש טעהען חיס הוייע גחטטע: חין דען נחטטען. ערהעבט

יי העומדים בבית-י כלילות: שאר

חייערע חונדע לוס הייזיגטהוס חונד זחכט דען עוויגען. דיק זעגענע

ידיכם קדש וברכו את-י: יברכה

גחטט סמן ציון, דער טון היאמען חונד ערדע.

יי מציון עשה שמים וארץ:

(* עיין רש"י.

(** על כמו על חרבך תחיה (בראשית כ"ז) עיין הרמב"ן שם.

(*** ליון תחת שאין עיין בואר תהלים.